

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.006/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Horváth Tamás bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője: Hevesi Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: Dr. Hevesi Márta ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Ruzsáli-Csontos Diána kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: illeték ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Szegedi Törvényszék 2024. november 4.
napján kelt 5.K.701.083/2024/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 5.K.701.083/2024/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 76.200 (azaz hetvenhatezer-kettőszáz) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 19.389 (azaz tizenkilencezer-háromszáznyolcvankilenc) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és a perben nem álló Tulajdonos (a továbbiakban: Tulajdonos) 2023. december 18. napján haszonélvezeti jogot alapító szerződést (a továbbiakban: haszonélvezeti jogot alapító szerződés) kötöttek, megállapodtak abban, hogy a Tulajdonos kizárólagos 1/1 tulajdonában álló .../3 helyrajzi számú, természetben Ingatlan1. szám alatt található 9.149 m² alapterületű kivett ipartelep megjelölésű ingatlanra (a továbbiakban: Ingatlan1.), valamint a .../4 helyrajzi számú, „címkézés alatt” található kivett ipartelep megjelölésű 2 ha 8.615 m² alapterületű ingatlanra (a továbbiakban: Ingatlan2.) a felperes javára 2024. január 1. napjától 2024. június 30. napjáig tartó hat havi határozott időtartamra haszonélvezeti jogot alapítanak. Szerződő felek az Ingatlan1. forgalmi értékét 126.000.000 Ft-ban, a haszonélvezeti jog értékét 1.200.000 Ft-ban, az Ingatlan2. forgalmi értékét 312.000.000 Ft-ban, a haszonélvezeti jog értékét 2.400.000 Ft-ban állapították meg.

[2] A kormányhivatal 35.015/2024/2023.12.20. határozatával a felperes haszonélvezeti jogát az Ingatlan1.-re és Ingatlan2.-re (továbbiakban együtt: Ingatlanok) az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte. A felperes B400 adatlapon a vagyoni értékű jog megszerzését bejelentette.

[3] A elsőfokú adóhatóság (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) összehasonlító értékadatok, a helyszíni szemlén tapasztaltak figyelembevételével az Ingatlan1. forgalmi értékét 253.502.000 Ft-ban, a haszonélvezeti jog értékét 12.675.100 Ft-ban, az Ingatlan2. forgalmi értékét 525.075.000 Ft-ban, a haszonélvezeti jog értékét 26.103.750 Ft-ban állapította meg. A 3914916659 számon kiadott fizetési meghagyásában az Ingatlanokra alapított vagyoni értékű jog egy évi értéke, mint illetékalap után (12.675.100 Ft és 26.103.750 Ft) 4 %-os illetékkulccsal számolva a felperest 1.551.154 Ft (507.004 Ft és 1.044.150 Ft) visszerthes vagyonátruházási illeték megfizetésére kötelezte.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 4203628666 számú határozatával a fizetési meghagyást helybenhagyta. Döntésében hivatkozott az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 3. § (3) bekezdés *a*) pontjára, 18. § (1) bekezdésére, 19. § (1) bekezdésére, 20. §-ára, 69. §-ára, 72. §-ára, 102. § (1) bekezdés *e*) és *d*) pontjaira. Álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóság a vagyoni értékű jog értékének megállapítása körében az Itv. 72. § (1)-(2) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően jogszerűen járt el akkor, amikor arányosítás alkalmazása nélkül az 1 évi értéket vette alapul.

A felperes keresete, az alperes védirata

[5] A felperes keresetében az alperes határozatának elsődlegesen - a fizetési meghagyásra is kiterjedő - megváltoztatását, a vagyonszerzési illeték összegének 775.557 Ft-ra mérséklését; másodlagosan a megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy az adóhatóság 2016. évtől kezdődően minden évben a hat hónapra alapított

haszonélvezeti jog értékét arányosítva, az egy évi érték fele összegében állapította meg. Az Itv. irányadó 72. § (1)-(2) bekezdései az eltelt idő alatt nem változtak, az alperes mégis a korábbi gyakorlatától eltérően jogszabálysértően állapította meg a vagyoni értékű jog értékét, figyelmen kívül hagyva, hogy a szerződő felek a haszonélvezeti jogot alapító szerződésben továbbra is egy évnél rövidebb időtartamban határozták meg a haszonélvezeti jog időtartamát.

[6] Tételelesen ismertette a 2016. óta megkötött haszonélvezeti jogot alapító szerződések után terhére megállapított visszterhes vagyonátruházási illetékfizetési kötelezettség alakulását. Nem vitatta az adóhatóság által megállapított forgalmi értékeket, levezette, hogy az Ingatlan1.-re alapított vagyoni értékű jog hat havi értéke 6.337.550 Ft, a 4 %-os vagyonszerzési illeték összege 253.502 Ft, az Ingatlan2.-re alapított vagyoni értékű jog hat havi értéke 13.051.875 Ft, mely után a 4 %-os vagyonszerzési illeték összege 522.075 Ft, az Ingatlanok után a fizetendő illeték összege 775.577 Ft.

[7] Az alperes védiratában a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát megváltoztatta, felperest a haszonélvezeti jogot alapító szerződéssel megszerzett haszonélvezeti jog után 1.551.154 Ft helyett 775.577 Ft visszterhes vagyonátruházási illeték megfizetésére kötelezte.

[9] Indokolása szerint a haszonélvezeti jogot alapító szerződésből megállapíthatóan felperes az Ingatlanok tekintetében korlátozott időre, hat hónapra szerzett vagyoni értékű jogot. A jogalkotó az Itv. 72. § (1) bekezdésében rögzítette a vagyoni értékű jog forgalmi értékének meghatározását, az Itv. 72. § (2) bekezdésében a főszabálytól eltérő kivétel szabály alapján az egy évi értéket meg kell szorozni a kikötött évek számával.

[10] Hangsúlyozta, hogy az Itv. 72. § (1)-(2) bekezdései évtizedek óta változatlanok. Utalt a gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XXXIX. törvénynek (a továbbiakban: Mód.tv.) az Itv. 72. §-át módosító rendelkezésére, mely kizárólag az építményi jog forgalmi értéke megállapítására vonatkozott. A hat hónapra alapított haszonélvezeti jog értékét továbbra is az Itv. 72. § (2) bekezdése alapján kell meghatározni, a hat hónap 0,5 évnél felel meg, tehát az ingatlanok forgalmi értékéből az Itv. 72. § (1) bekezdése szerint megállapított értéket 0,5 évvel kell megszorozni, a fizetendő illetéket ekként kell megállapítani.

[11] A felperes alappal hivatkozott arra, hogy az adóhatóság eltért a több éven át folytatott következetes gyakorlatától, amikor az arányosítást nem alkalmazta, annak ellenére, hogy a változatlan szabályozási környezetet nem vitatta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó jogszabályok téves értelmezésén alapul, az Itv. 72. §-ába ütközik, az indokolás súlyos hiányosságai és okszerűtlensége folytán sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, a 346 § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakat.

[13] Jogszerűen járt el az elsőfokú adóhatóság akkor, amikor nem alkalmazott arányosítást a vagyoni értékű jog értékének meghatározása során. A jogszabályi rendelkezés nyelvtani értelmezéséből nem vonható le olyan következtetés, amely a bíróság álláspontját alátámasztaná, mivel az csak akkor lenne helytálló, ha az arányosítási kötelezettségről a jogszabály kifejezetten rendelkezne. Az Itv. 72. §-a az egy évi érték és a kikötött évek szorzatáról rendelkezik, arról viszont nem, hogy egy évnél rövidebb időtartamra alapított vagyoni értékű jog esetén arányosítást kellene alkalmazni. Utalt az Itv. 72. § (5) bekezdésének speciális szabályára, mely kimondja az időleges üdülőhasználati jog és a szállás esetén az időben megosztott használati jog értékének számítási módját, ami az egy évi érték annyszor 365-öd része, ahány nap megszerzéséről szól a szerződés. Az Itv. 72. §-ának ezen speciális eseten kívül, főszabály szerinti esetekben az arányosítás nem alkalmazható.

[14] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása súlyosan hiányos és okszerűtlen, mivel az arányosítással, illetve az általa helyesnek vélt nyelvtani értelmezéssel kapcsolatos álláspontját nem fejtette ki, nem indokolta. Jogszabályváltozásra az eljárás során nem hivatkozott, a jogszabályváltozás hiányából okszerűtlenül következtetett az alperesi értelmezés helytelenségére az érdemi értékelés helyett. Az adóhatóság korábbi, eltérő joggyakorlata önmagában nem teremt alapot a határozat jogszabálysértésének megállapítására.

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság az Itv. 72. §-a helyes értelmezésével és alkalmazásával állapította meg, hogy az egy évi értéket 0,5 évvel kell megszorozni, nem arányosítási kötelezettségről rendelkezik, hanem arról, hogy az egy évi értéket milyen szorzóval kell megszorozni, mely értelemszerűen nem csak az egy, illetve annak egész többszöröse lehet. Az Itv. 72. § (5) bekezdése szerinti speciális szabály vizsgálatának elmaradása nincs kihatással a jogerős ítélet jogszerűségére, mivel az elsőfokú bíróság okszerű indokát adta az általa helyesnek minősített jogszabályértelmezésnek.

[16] A keresetében kifejezetten hivatkozott az Itv. 72. §-ának változatlan szabályozási környezetére, az alperes 2015. és 2023. közötti gyakorlatára, amikor hasonló tényállás mellett a vagyoni értékű jog értékét minden esetben az egy évi érték és a 0,5 év szorzataként állapította meg. Nem vonta kétségbe, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely a korábbi gyakorlat megváltoztatását tiltaná, azonban a jogbiztonság elősegítése érdekében ehhez okszerű indokolást kellett volna adni.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[18] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az alperes az Alaptörvényben rögzített jogát gyakorolta akkor, amikor a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

[20] Az alperes és az elsőfokú bíróság egyaránt a felperes ügyében irányadó jogszabályt, az Itv.-t alkalmazta. Az Alkotmánybíróság 458/B/1991. AB határozatában - utalva a 320/B/1992. határozatra - elvi éllel mondta ki, hogy a közterhekhez való hozzájárulás az

állampolgároknak az Alkotmány 70/I. §-ából eredő alapvető kötelezettsége, az e kötelezettség alóli mentesülésre senkinek nincs az Alkotmányon alapuló alanyi joga.

[21] Az Itv. 1. § (1) bekezdésében meghatározza, hogy öröklés, ajándékozás és visszterhes vagyonátruházás esetén vagyonszerzési illetéket, a közigazgatási hatóság és bírósági eljárásért eljárási illetéket vagy az e törvényben meghatározott módon, de külön jogszabályban megállapított igazgatási, bírósági szolgáltatási díjat, a cégbíróságok törvényességi felügyeleti tevékenységéért felügyeleti illetéket kell fizetni. Az Itv. fogalom rendszerében vagyon: az ingatlan, az ingó, a vagyoni értékű jog [102. § (1) bekezdés a) pont], vagyoni értékű jog: az építményi jog, a földhasználat, a haszonélvezet, a használat joga – ideértve az üdülőhasználati jogot és a szállás időben megosztott használati jogát is –, a vagyonkezelői jog, az üzembentartói jog, továbbá ingyenes vagyonszerzés esetén a követelés [102. § (1) bekezdés d) pont].

[22] A felperes az Ingatlanokra határozott időtartamra (6 hónap) alapított vagyoni értékű joggal (haszonélvezeti jog) vagyont szerzett, emiatt vagyonszerzési illeték megfizetésére köteles.

[23] Az Itv. 3. § (3) bekezdés a) pontja alapján a visszterhes vagyonátruházási illetékkötelezettség a szerződés megkötésének napján keletkezik.

[24] Az Itv. III. fejezete tartalmazza a visszterhes vagyonátruházási illeték szabályait. A törvény 18. § (1) bekezdése elsődlegesen az illeték tárgyát határozza meg, kimondva: ingatlannak, valamint a (2) bekezdésben meghatározott ingónak és vagyoni értékű jognak visszterher mellett, továbbá öröklési vagy ajándékozási illeték alá nem eső, más módon történő megszerzése visszterhes vagyonátruházási illeték alá esik.

[25] Az illetékkiszabási eljárást megelőzi az ingatlanügyi hatósági eljárás, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:146. § (1) bekezdése alapján ugyanis a szerződésen alapuló haszonélvezet keletkezésénél a haszonélvezeti jog létrejöttéhez az erre irányuló szerződésen vagy más jogcímen felül a dolog birtokának átruházása, az ingatlanon vagy ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogon alapított haszonélvezeti jog esetén a haszonélvezeti jog ingatlan nyilvántartásba való bejegyzése szükséges (konstitutív hatály).

[26] Az adóhatóság az ingatlanügyi eljárás irataiból szerez tudomást az ingatlant terhelő vagyoni értékű jogról. Az Itv. 91. § (1) bekezdése szerint az ingatlan tulajdonjogának, valamint az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak a megszerzését az ingatlanügyi hatósághoz kell bejelenteni illetékkiszabásra az azt tartalmazó szerződés (okirat), valamint az állami adóhatóság által erre a célra rendszeresített – a felek adóazonosító számát vagy az ennek hiányára utaló nyilatkozatot is tartalmazó – nyomtatvány benyújtásával, az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre irányuló kérelemmel egyidejűleg, az illetékkötelezettség keletkezését követő 30 napon belül.

[27] A perben nem volt vitatott, hogy felperes a haszonélvezeti jogot alapító szerződéssel hat hónap időtartamra az Ingatlanokra vagyoni értékű jogot szerzett, ez alapján az ingatlanügyi hatósághoz bejelentési kötelezettsége keletkezett. Az Itv. 92. § (1) bekezdése szerint az ingatlanügyi hatóság az ingatlan-nyilvántartási eljárás befejezését követően a bejegyzés alapjául szolgáló szerződést (okiratot) köteles az állami adóhatósághoz továbbítani, így indult a felperes vagyonszerzése következtében az adóhatóságnál a közigazgatási eljárás.

[28] Az adóhatóság az illeték tárgyát, a megszerzett vagyoni értékű jogot az Ingatlanok vonatkozásában az ingatlan-nyilvántartás adatai, a rendelkezésre álló okiratok alapján meghatározta.

[29] Az Ingatlanok forgalmi értékét a beszerzett összehasonlító értékek, a helyszíni szemlén tapasztaltak alapján a haszonélvezeti jogot alapító szerződéstől eltérően állapította meg, amit a felperes a jogorvoslati eljárásban nem támadott.

[30] Az Itv. a 72. §-ban határozza meg a vagyoni értékű jogok értékének megállapítását. Az (1) bekezdés kimondja, hogy a vagyoni értékű jogok – kivéve az építményi jogot – egy évi értékű az ezzel terhelt dolog – terhekkal nem csökkentett – forgalmi értékének 1/20-ad részét kell tekinteni. A (2) bekezdés szerint a meghatározott időre szóló vagyoni értékű jog – kivéve az építményi jogot – értéke az egy évi érték és a kikötött évek szorzata. A jog így számított értéke azonban nem haladhatja meg az egy évi érték 20-szorosát, illetve természetes személy javára kikötött haszonélvezet, használat joga esetén az egy évi értéknek a (4) bekezdés a) pontjában meghatározott életkor szerinti többszörösét. A (3) bekezdés szerint a bizonytalan időre terjedő vagyoni értékű jog – kivéve az építményi jogot – esetében a jog értéke – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – az egy évi érték ötszöröse. Az (5) bekezdés alapján az időleges üdülőhasználati jog és a szállás időben megosztott használati jogának értéke: e jogok egy évi értékének [72. § (1) bekezdés] annyszor háromszázhatvanötöd része, ahány nap megszerzéséről szól a szerződés. Egyebekben a 72. § (2)-(3) bekezdésében foglaltak az irányadóak.

[31] A jogalkotó a vagyoni értékű jog megszerzése után fizetendő vagyonszerzési illeték mértékét az ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog esetében az ingatlan forgalmi értékéből kiindulva határozza meg.

[32] Peres felek között vita tárgyát a felperes által megszerzett vagyoni értékű jog értékének meghatározása képezte.

[33] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette a perben irányadó tényállást, azonban az Itv. 72. § (1) bekezdésének téves értelmezése folytán ítéletében helytelen jogi következtetésre jutott.

[34] A jogalkalmazói jogértelmezés elvi tétele, az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.

[35] A különböző jogértelmezési módszerek kiinduló pontja a nyelvtani értelmezés, a jogszabály nyelvtani tartalmának feltárása, ahol a hangsúly a jogszabály szavainak és kifejezéseinek a szokásos hétköznapi jelentésén van.

[36] Az Itv. idézett 72. § (1)-(3) és (5) bekezdéseinek normaszövege egyértelműen fogalmaz, a vagyoni értékű jogoknál az egy évi érték az alap, az (1) bekezdésben meghatározott, hogy mi minősül egy évi értéknek, a (2) bekezdésben pedig, hogy a meghatározott időre szóló vagyoni értékű jog esetében az értéket az egy évi érték és a kikötött évek szorzata adja. A felperes és az elsőfokú bíróság által is elfogadott érveléssel szemben töredékévre és ahhoz igazodó arányosítással történő értékmeghatározásra csak az Itv. 72. § (5) bekezdésében az üdülőhasználati jog és szállás időben megosztott használati joga esetében van lehetőség, ennek megfelelően az egy évi értéknek annyszor háromszázhatvanötöd részét kell figyelembe venni, ahány napról szól a szerződés. Ezt meghaladóan egyéb kivételt a vagyoni értékű jog egy évi értékének meghatározása alól nem ad a jogszabály.

[37] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a jogállamiság elvének lényegi alapja a közhatalom joghoz kötöttsége, vagyis, hogy a közhatalom gyakorlása során be kell tartani a jogszabályokat. A jogbiztonság követelménye magában foglalja a normavilágosság követelményét, a jogszabályok szövegének megismerhetőségét, a jog egészének és egyes szabályainak kiszámíthatóságát. A normavilágosság követelménye érvényesülésének egyik előfeltétele az a megdönthetetlen vélelem, hogy a jogalkotó az előre meghatározott szabályozási célt kívánja megvalósítani, és tudatában van annak is, hogy mit jelentenek az

által használt kifejezések. Ennek érdekében a jogszabály azzal a szöveggel megalkotott, amire a jogalkotói szándék irányul. A jogalkotói szándékot figyelembe vevő teleologikus értelmezés szükségessége akkor merülhet fel, ha a normaszövegből több értelmezési eredmény is levezethető. Ilyenkor fordul a jogalkalmazó a jogszabály preambulumaéhoz, a javaslat indokolásához, kivételesen más, bárki által megismerhető olyan forráshoz, amelyekből a jogalkotó céljára is következtetni lehet (például törvényjavaslat országgyűlési vitájában elhangzó előterjesztői álláspontra) {Kúria Kfv.37.466/2021/8. számú végzése [47] bekezdés}.

[38] Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint az Itv. 72. § (1) bekezdésében megállapított fő szabály, a vagyoni értékű jog egy évi értékével szemben a (2) bekezdés kivétel szabálya alapján a hat hónap 0,5 évnek felel meg, ezért az egy évi értéket 0,5 évvel kell megszorozni, ahogy ezt változatlan jogi szabályozás mellett alkalmazta is az adóhatóság a korábbi gyakorlatában.

[39] A Kúria rámutat arra, hogy a jogszabály - nyelvtani értelmezéssel - egy évi értéket vesz alapul, mely kizárja az ettől rövidebb időtartam figyelembevételét. Ezt támasztja alá az Itv. 72. § (5) bekezdése, ami lehetővé teszi az egy évi érték helyett a ténylegesen megszerzett napok szerint számított értékmeghatározást.

[40] A jogszabály nyelvtani értelmezésén túl az Alaptörvénnyel összhangban álló jogalkotói cél vizsgálata, a teleologikus jogértelmezés alapján is hasonló következtetésre lehet jutni. A határozatlan időre szóló vagyoni értékű jog esetén más számítási mód érvényesül, mint a meghatározott időre szólónál, biztosítva ezzel az időtartamhoz igazodó illeték fizetés arányosságát. A jogalkotó a meghatározott időre szóló vagyoni értékű jog értékének meghatározásakor az egyévi érték és a kikötött évek szorzatát írja elő, amit maximál 20 évben. Töredék évről nem rendelkezik, ez azt jelenti, hogy az egy évi időtartam a minimum, ez alól kivételt csak az Itv. 72. § (5) bekezdésében az időleges üdülőhasználati jognál és a szállás időben megosztott használati jogánál enged.

[41] A Kúria a logikai értelmezés alapján is megvizsgálta a jogszabályon belüli összefüggéseket, az egyes rendelkezések közötti kapcsolatokat. Az Itv. 72. § (1) bekezdése meghatározza, hogy mit tekint a vagyoni értékű jog egy évi értékének. A (2) bekezdés rögzíti a meghatározott időre szóló vagyoni értékű jog értékmeghatározását, a (3) bekezdés a bizonytalan időre terjedő vagyoni értékű jog esetében határozza meg a jog értékét, a (4) bekezdésben a bizonytalan idejű vagyoni értékű jog esetében a bizonytalan esemény bekövetkezéséhez köthető - valamely személy életének, házasságának vagy özvegyiségének idejére szóló - értéket határozza meg, a vagyoni jogot szerző személy életkorához kötve. Az (5) bekezdésben az időleges üdülőhasználati jog és szállás időben megosztott használati jogának értékmeghatározását nevesíti, ahol az egy évi értékhez viszonyítottan enged töredék időtartamot figyelembe venni. Az Itv. 72. §-a tehát átgondolt, meghatározott logika mentén felépített, mely logikai rendszerbe nem illeszthető az elsőfokú bíróság levezetése, a töredék év alkalmazása.

[42] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[43] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria kifejtett jogértelmezése alapján kell eljárnia, és az alperesi határozat jogszerűségéről döntést hoznia, figyelemmel arra, hogy az Itv. 72. § (1)-(2) bekezdései alapján a felperes által megszerzett vagyoni értékű jog értékét az egy évi érték szerint kell meghatározni és az Itv. 19. § (1) bekezdésének megfelelő mértékű illeték kiszabásáról rendelkezni.

A döntés elvi tartalma

[44] *Az illeték alapjának meghatározása során a vagyoni értékű jogok értékének megállapításakor az irányadó* Itv. 72. § (1) bekezdésében meghatározott, hogy mi minősül egy évi értéknek, a (2) bekezdésben pedig, hogy a meghatározott időre szóló vagyoni értékű jog esetében az értéket az egy évi érték és a kikötött évek szorzata képezi. Töredékévre és ahhoz igazodó arányosítással történő értékmeghatározásra csak az Itv. 72. § (5) bekezdésében az üdülőhasználati jog és szállás időben megosztott használati joga esetében van lehetőség.

Záró rész

[45] A Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdése szerint a peres felek felülvizsgálati perköltségének összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján a költségjegyzékkel egyezően megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróság az eljárást befejező határozatában fog dönteni.

[46] A Kúria végzésével szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § *d)* pontja zárja ki.

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint – tárgyalás tartására irányuló kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. február 20.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró
bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

Dr. Horváth Tamás sk. bíró
bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

A kiadmány hitelül:
tisztviselő